

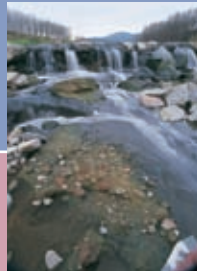

Diputació
Barcelona
xarxa de municipis

Oficina Tècnica de Turisme

TurismeTotal

Informació i serveis

Ajuntament de la Garriga

Àrea de Turisme
938 605 050
Plaça de l'Església, 2
08530 La Garriga
www.lagarriga.cat

Consorci de Turisme del Vallès Oriental

938 604 115
Anselm Clavé, 2
08400 Granollers

Polícia Municipal

938 718 092
Centre, 6
08530 La Garriga

ITINERARIS

LA GARRIGA

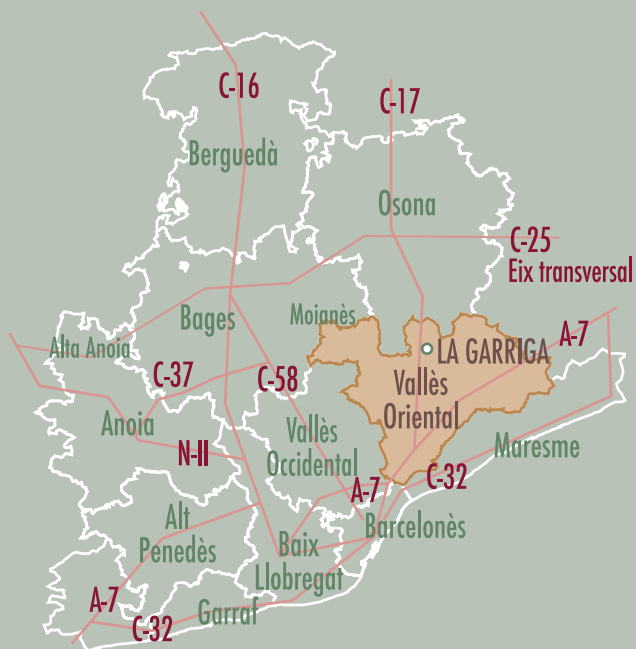
AJUNTAMENT DE LA GARRIGA

VALLÈS ORIENTAL

INSTITUT D'EDICIONS / MEDINA VILALTA & PARTNERS / DL: P-60317/2002
FOTOS: ASSOCIACIÓ FOTOGràFICA DE LA GARRIGA. TEXT: JOSEP CASTELLS I C.E. GARRIGUENC

Municipi

Descripció general

La Garriga, escenari d'aquests itineraris, és situada a l'extrem nord del Vallès Oriental, just a la sortida del Congost. Té una extensió de 19,75 km², amb un perfil majoritàriament muntanyenc.

El relleu presenta tres unitats ben diferenciades: la zona nord, molt irregular i amb grans desnivells; la zona central, de transició entre el nord agrest i el sud més planer; finalment, la part meridional, que té l'estructura típica del Vallès, amb un relleu suau i molt apte per a les caminades.

Història

La petja humana a la Garriga, ve d'antic, ja que s'hi han trobat alguns vestigis neolítics, però és amb la romanització que el seu caràcter de lloc de pas cobra importància, i comencen a construir-se diverses vil·les romanes, com la de can Terrers.

El document més antic que fins ara tenim és de l'any 966. El terme fou de domini comtal fins a 1397, que passa definitivament a la jurisdicció reial, i Marc de Vilanova, n'esdevé el primer batlle. Al maig de 1400, la Garriga va ser durant una mesada la capital del regne, ja que el rei Martí l'Humà i la seva muller Maria hi feren estada amb la finalitat de prendre banys termals i refer-se de les seves dolences.

La població es va anar desenvolupant al llarg dels segles XVII i XVIII, en què es va construir la nova església. Va ser, però, el desvetllament balneàric del segle XIX el fet que va donar a la Garriga un aire modern i cosmopolita que va fer canviar la imatge del poble, especialment amb la construcció de torres d'especial singularitat com la mansana Raspall, d'estil modernista.

Actualment, la indústria tèxtil i del moble, el termalisme i un comerç consolidat i atractiu són les principals senyes d'identitat per continuar fent de la Garriga una destinació prou atractiva.

Itinerari dels Tremolencs

TEMPS: 3 h | LLARGADA: 8 km | DESNIVELL: 200 m | DIFICULTAT: MODERADA

Ens mostra una diversitat d'elements prou interessants per convertir-lo en itinerari de la natura. En un espai unitari, la vall dels Tremolencs, amb un recorregut no gaire llarg, podem observar les diverses comunitats vegetals, així com els canvis que l'home ha introduït en el paisatge al llarg dels segles.

L'itinerari comença a la plaça de les Oliveres en direcció nord pels carrers de Calàbria, carretera Nova, can Noguera i passeig del Congost fins a arribar al parc dels Pinetons, on pròpiament comença el recorregut. Agafarem en direcció nord la pista que marxa paral·lela a la riera, passarem a tocar de la finca de can Morull, voltada de jardins, i ens dirigirem cap a la vall dels Tremolencs. Al llarg del recorregut ascendirem suaument des del fons de la vall fins als peus de la carena alterosa que la tanca, Puiggraciós.

Can Sunyer i can Boget sorprenen per la seva situació i el seu aïllament. Després, podrem fer parada i refrescar-nos a la font dels Tremolencs, i seguidament tornarem per la pista que baixa enmig de vinyes pel vessant abocat al torrent de la Doma, paratge conegut com la Tallada, des d'on tindrem una bonica vista de la Garriga. Sortirem al barri de Can Noguera, i pels nous vials arribarem novament al parc dels Pinetons.

Llocs d'interès

- **Parc dels Pinetons.** Conjunt condicionat com a parc municipal i zona de lleure des de 1984.
- **Font dels Tremolencs**

Itinerari de la Doma

TEMPS: 2 h 15 min | LLARGADA: 6 km | DESNIVELL: 160 m | DIFICULTAT: MITJANA

Ressegueix la carena que tanca el poble per la banda de ponent. Es coneix com la Serreta, segurament per la seva alçada modesta. Baixa fins a la vall d'en Planell i fa el retorn per una zona anomenada les Roques, un paratge de vinyes amb oliveres i avellaners que pot ser una mostra de com devien ser bona part de les vessants garriguenques abans de la industrialització.

L'inici és al passeig dels Til·lers, on trobarem el plafó informatiu i els indicadors de ruta. Sortirem en direcció sud pels carrers del centre i de la Doma, i travessarem la carretera a l'alçada de la gasolinera. En aquest primer tram de l'itinerari seguirem el traçat del petit recorregut C-33. El plafó informatiu és a tocar del pont sobre el Congost.

El camí pren direcció a ponent enmig de conreus. Un cop passada l'autovia veiem a la dreta l'església de la Doma. A partir d'aquí el camí s'enfila decidit en diverses llaçades. Passem a tocar del nou cementiri i ben aviat aconseguim la carena des d'on podem gaudir d'una bonica panoràmica del poble i les muntanyes que l'envolten.

Ara cal que deixem el traçat del petit recorregut que ens duria fins a Puiggraciós —una possibilitat addicional per als més entrenats— i comencem una suau davallada fins a la vall d'en Planell. La vall deu el seu nom a un mas, avui enderrocats, que hi havia prop de la confluència amb el Congost. L'historiador local Josep Maurí deia encertadament que aquesta vall era la gran oblidada dels garriguenques, per la poca tendència d'aquests a passejar-hi.

Les masies d'aquesta vall tampoc no han tingut gaire fortuna. De can Beia, en queden els murs, mig engolits per la vegetació. Els podem veure uns metres a l'esquerra del camí. Al fons de la vall hi ha diverses plantacions de pollancrecs que aprofiten els sòls humits de la llera del torrent. Prop d'unes feixes conreades podem veure les parets de la casa del Cogul, que s'alcen resistint el pas del temps.

Deixem la vall d'en Planell i enfilem suaument la vessant en direcció est. Passem pel paratge conegut com les Roques. Hem de deixar un trencall a l'esquerra que ens duria al primer tram del recorregut. Abans de començar la baixada val la pena parar-se i gaudir d'una bona panoràmica del centre i nord de la Garriga. Passem de nou l'autovia pel pas inferior, i entre cases i tallers podem tornar novament al centre de la població.

Llocs d'interès

- **Església de la Doma.** Antiga església parroquial fins a 1737. A l'interior conserva un magnífic retaule gòtic del segle xv. Des de 1860, l'entorn de l'església s'ha destinat a cementiri de la Garriga.

Itinerari de Rosanes

TEMPS: 2 h 15 min | LLARGADA: 6 km | DESNIVELL: 50 m | DIFICULTAT: PASSEJADA

Recorre les zones més meridionals del terme garriguenc. El relleu suau permet, tot caminant, fer un repàs cronològic per la història local. L'itinerari passa a tocar de la vil·la romana, l'ermita de Santa Maria del Camí, diverses masies medievals, les torres modernistes, el passeig i finalment la moderna depuradora. És per tant un recorregut carregat d'història.

L'inici és el passeig dels Til·lers, on trobarem el plafó informatiu i els indicadors de ruta. Marxarem en direcció sud pel Passeig, un bonic i espectacular vial de prop d'un quilòmetre de llargada amb torres d'estil divers entre les quals destaca especialment la mansana Raspall.

Al final del Passeig, passat el bosquet, veurem can Terrés, potser la construcció rural més gran i esplèndida de la Garriga. Uns metres cap al sud hi ha la vil·la romana, un important jaciment arqueològic en què les diverses excavacions han posat al descobert totes les dependències de la zona dels banys.

Santa Maria del Camí i la casa de Rosanes continuen evocant-nos el passat medieval de la Garriga, i ens condueixen al pla de Llerona. Amb els seus conreus, encara conserva l'ambient rural tot i la proximitat dels grans nuclis urbans.

Girem en direcció est fins al riu, si travessem a l'altra riba podrem refrescar-nos a la font de can Santa Digna, amagada rere uns canyers i bellament decorada amb un poema de Martí i Pol. Si volem caminar més, podem enllaçar amb el GR 97, que conflueix aquí amb el nostre itinerari. Pel passeig del Congost farem el retorn cap a la Garriga, per trobar novament la part inicial del recorregut.

Llocs d'interès

- **Santa Maria del Camí.** Capella romànica del segle XII d'una sola nau i coberta amb volta de canó. La porta d'accés mira a migdia, té una arquivolta gravada amb un entrellaçat de cistelleria que reposa sobre dues columnes amb capitells bellament esculpits.
- **Casa de Rosanes.** Masia del segle XIII; va ser la més important durant l'edat mitjana per la noblesa de la seva construcció. Actualment encara s'aprecien les línies de l'estructura primitiva, amb una torre de base circular, l'edifici noble i especialment la torre quadrada amb merlets. Galceran III de Rosanes és potser el garriguenc de més relleu al llarg de la història.
- **Mansana Raspall.** Catalogada com a Bé Cultural d'Interès Nacional; està formada per les cases Barbey (1910), torre Iris (1911), la Bombonera (1911) i can Barraquer (1912), totes quatre obra de l'arquitecte Manuel Raspall, que amb el ric cromatisme d'aquest conjunt fa una important aportació al modernisme. Les podem veure a l'inici del Passeig.

Itinerari de Malhivern

TEMPS: 2 h 30 min | LLARGADA: 7 km | DESNIVELL: 50 m | DIFICULTAT: BAIXA

Ressegueix una zona de transició entre els darrers contraforts muntanyencs i les primeres ondulacions de la plana. Podem dir que és el paisatge típic vallesà de boscos i conreus a petita escala, aquell que va fer escriure al poeta Pere Quart: «En ma terra del Vallès tres turons fan una serra, quatre pins un bosc espès, cinc quarteres massa terra...».

Iniciem l'itinerari al passeig dels Til·lers, on trobarem el plafó informatiu i els indicadors de ruta. Marxarem en direcció sud pel Passeig fins a arribar al final. Allà comença el bosc del Malhivern. La ruta gira en direcció est, travessa la via fèrria —cal parar atenció— i s'endinsa en el relleu propi del Vallès. Per camins planers i suaus, entre bosc i conreus, arribarem a les envistes de Samalús. Ara, però, cal que deixem la pista més fressada i girem a la dreta en direcció sud. El camí inicia una suau baixada per creuar la llera del torrent de can Guilla, i prossegueix en direcció sud enmig de la pineda.

Més avall, passats uns conreus, arribarem a can Guilla, actualment habilitada com a masia de turisme rural. Prop de la casa veurem l'antiga capella de Sant Iscle i Santa Victòria.

A partir d'aquí l'itinerari emprèn el retorn cap a la Garriga avançant enmig dels olivars. Un cop al llom de la carena girarem a l'esquerra per un camí que pren direcció oest. Després de passar unes granges de bestiar i creuar novament la via de ferrocarril arribarem a la vil·la romana de can Terrés, la visita de la qual pot posar cloenda a l'excursió. Per tornar al centre urbà, no cal sortir a la carretera, prendrem el camí que travessa el torrent de Malhivern i surt novament al Passeig, per aquest vial tindrem un retorn més agradable.

Llocs d'interès

- **Vil·la romana de can Terrers.** Coneguda la seva existència des de final del segle XIX. Es tracta d'una important casa rural romana i un exponent que la romanització a la comarca fou intensa. Les diverses excavacions realitzades han posat al descobert tot l'aparell dels banys amb els hipocaustes. La casa fou habitada des de mitjan segle I aC fins a final del segle V dC.
- **El Malhivern.** Paratge singular molt visitat pels garriguencs. L'itinerari passa a tocar del frondós bosc d'alzines i continua enmig de nombroses feixes d'olivars tan característiques d'aquesta zona. A mesura que pugem camí de Samalús l'horitzó s'eixampla i podrem gaudir d'un mirador excepcional de tota la serra nord de la Garriga. És el recorregut ideal per a la passejada i la contemplació.

Itinerari de Ca l'Oliveró

TEMPS: 1 h 30 min | LLARGADA: 4 km | DESNIVELL: 100 m | DIFICULTAT: BAIXA

Camí que segueix el traçat d'una antiga línia elèctrica i que hi permetia l'accés en cas d'haver de fer alguna reparació. Després ha esdevingut un sender normal de pas que permet anar a les serres del nord de la Garriga en un recorregut ben agradable als peus del turó de Santa Margarida.

L'inici és al passeig dels Til·lers, on trobarem el plafó informatiu i els indicadors de ruta. Sortirem en direcció nord pel carrer de Cardedeu i torrent de la Cova. Aquí deixarem les darreres cases per començar a enfilar-nos al turó de can Poi. El camí va voltant el turó fins a situar-se a la banda nord.

Ben aviat haurem de deixar la pista que seguïem i prendre el sender de la línia, que marxa en direcció nord. Abans, però, val la pena prosseguir uns minuts fins al dipòsit d'aigua i pujar al punt més alt del turó de can Poi (o de la bandera) per contemplar la Garriga des de la millor talaia. Farem el retorn pel mateix camí fins a l'inici del sender de la línia. A partir d'ara cal que seguim en direcció nord sense despistar-nos, ja que les obres d'instal·lació de la canonada del gas han desdibuixat algun tram del recorregut.

Quan som a les envistes de ca l'Oliveró, el sender que fins ara anava per antigues vinyes i zones desforestades s'interneja dins el bosc. Passada la casa prosseguim per una pista planera que va a trobar el camí de Sant Cristòfol i enllaça amb el PR-C 33. Una opció reservada per als més caminadors és continuar amunt fins a l'ermita de Sant Cristòfol. La resta, pot girar a l'esquerra, de baixada, seguint les marques blanques i grogues, que ens conduiran cap a Blancafort del Molí, barri de Querol i parc dels Pinetons. Aquí podem enllaçar amb els itineraris dels Tremolencs i la Doma o bé fer el retorn cap al centre urbà.

Llocs d'interès

- **Masia ca l'Oliveró.** Masia del segle XVI situada a la falda de la muntanya i voltada de conreus. La façana principal orientada a migdia té portal de mig punt dovellat i està envoltada de finestres rectangulars. Dins un medalló hi ha els anagrames de Jesús i Maria i, a sota, la inscripció Jaume Olio 1588.

